

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

(sněmovní tisk 379)

Předkládá: PhDr. Zdeněk Soukup

I. Vypuštění oprávnění ochránce podávat návrhy k Ústavnímu soudu

Dosavadní část třetí se vypouští. Následující se přeznačí.

II. Vypuštění oprávnění ochránce činit úkony v soudních řízeních v antidiskriminačních věcech (veřejná žaloba)

1. Dosavadní část druhá se vypouští. Následující se přeznačí. V dosavadní části páté (čl. VI) se bod 1 vypouští, vypouští se označení bodu 2 a slova „se odstavec 3 zrušuje“ se nahrazují slovy „se odstavce 2 a 3 zrušují a současně se zrušuje označení odstavce 1“.
2. V dosavadní části čtvrté (čl. V) v bodě 1 se slova „ , anebo za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem²⁶⁾“, včetně poznámky pod čarou č. 26, vypouštějí.
3. V dosavadní části čtvrté (čl. V) se body 2 až 4 vypouštějí.

III. Zachování povinnosti ochránce prokazovat k podání žaloby závažný veřejný zájem

V dosavadní části čtvrté (čl. V) v bodě 1 se slovo „shledá“ nahrazuje slovem „prokáže“.

IV. Vypuštění oprávnění ochránce vůči zaměstnavatelům a dalším soukromým osobám

V dosavadní části první (čl. I) bodě 25 se v § 21b

- v odstavci 2 větě první vypouštějí slova „a dále osoby, kterým zvláštní právní předpisy⁶⁾ ukládají povinnosti ve věcech práva na rovné zacházení a ochrany před diskriminací“,
- v odstavci 2 větě druhé se vypouštějí slova „a osoby“,
- v odstavci 3 se vypouštějí slova „a osoby“.

Odůvodnění: Návrh, který schválila vláda, počítá s tím, že se veřejný ochránce práv bude moci nově obracet na Ústavní soud s žádostí na zrušení sporných zákonů či jejich částí, když ochránce usoudí, že jsou v rozporu se zákonem. Na Ústavní soud se může nyní obracet prezident, nejméně 41 poslanců či 17 senátorů. K soudu může za určitých podmínek jít i vláda, kraje nebo člověk, kterého

se problém týká. Bude také moci podávat veřejné žaloby kvůli diskriminaci, tzv. antidiskriminační žaloby, když se určitá diskriminace týká většího okruhu osob. Nyní se na soud může obracet jen oběť. Jsem z principiálních důvodů proti tak rozsáhlému rozšíření pravomocí ombudsmana. Zmíněné pravomoce, jako produkt individuálního postoje, nemohou nahradit obecný justiční systém. Pravomoc podávat tzv. veřejné žaloby ve věci diskriminace, tedy podat návrh na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení k Ústavnímu soudu, když ombudsman sám jako jediná osoba dospěje k názoru, že se jedná o něčí údajně diskriminační jednání, je obrovská nová pravomoc, která se zde veřejnému ochránci práv svěřuje.

Podává-li ombudsman žalobu ve veřejném zájmu, nemělo by být ponecháno jen na něm, zda závažný veřejný zájem shledá. Jako dosud by měl tento závažný veřejný zájem prokázat. Dále by podle mého názoru měl ombudsman kontrolovat úřady, nikoli soukromé osoby, proto navrhuji oprávnění vypustit.

V Praze dne 30.03. 2015